

19 Μαρτίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 314/91).

---

*Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση επαναφοράς προσφυγής —
Πρέπει να καταχωρηθεί σε εύλογο χρόνο — Δεν πρέπει να υπήρχε
πρόθεση εγκατάλειψης της προσφυγής από τον αιτητή.*

5 Με βάση την αίτηση της αυτή η αιτήτρια ζήτησε την επαναφορά
της προσφυγής της η οποία είχε απορριφθεί επειδή θεωρήθηκε ως
εγκαταληφθείσα.

10 Προς υποστήριξη της αίτησης αυτής καταχωρήθηκε ένορκη
δήλωση του δικηγόρου της αιτήτριας καθώς και συμπληρωματική
ένορκη δήλωση της ίδιας βάσει των οποίων αναφερόταν στο
15 Δικαστήριο πως η αιτήτρια ποτέ δεν θέλησε να εγκαταλείψει την
προσφυγή της αλλά ο δικηγόρος της από λάθος δεν είχε σημειώσει
την προθεσμία που είχε δώσει το Δικαστήριο για καταχώρηση της
γραπτής του επιχειρηματολογίας με αποτέλεσμα αυτή να μην είχε
καταχωρηθεί.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, διατάζοντας την επαναφορά της
προσφυγής, αποφάσισε ότι:

Παρά το γεγονός ότι η εξουσία του Δικαστηρίου να διατάξει
την επαναφορά προσφυγής που διαγράφηκε γιατί θεωρήθηκε ότι
είχε εγκαταληφθεί είναι διακριτικής μορφής, ασκείται κατά
κανόνα υπέρ της επαναφοράς αν ικανοποιούνται οι ακόλουθες

δύο προϋποθέσεις:

(α) Η αίτηση για την επαναφορά της πρέπει να καταχωρηθεί μέσα σε εύλογα σύντομο χρόνο.

5

(β) Το Δικαστήριο πρέπει να ικανοποιηθεί ότι η προσφυγή δεν έχει στην πραγματικότητα εγκαταληφθεί από τον αιτητή. Αυτό ισχύει ακόμα και στην περίπτωση που η προσφυγή έχει ρητά αλλά εκ λάθους εγκαταληφθεί.

10

Η παρούσα αίτηση έχει καταχωρηθεί μέσα σε μια μόνο μέρα από την απόρριψή της, η δε Αιτήτρια έχει καταστήσει σαφή τη θέση της ότι ουδέποτε είχε πρόθεση να εγκαταλείψει την προσφυγή της. Θα ήταν, επομένως, άδικο αν το Δικαστήριο επέτρεπε να τιμωρηθεί η Αιτήτρια για την παράλειψη ή/και το λάθος του δικηγόρου της κάτω από τις παρούσες συνθήκες.

15

Διάταγμα για επαναφορά της προσφυγής χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

Ιακωβίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 4(B) Α.Α.Δ. 1269.

Msallam ν. Δημοκρατίας (Αρ.2) (1989) 4(E) Α.Α.Δ. 4235.

25

Προσφυγή.

Αίτηση από την αιτήτρια για επαναφορά της προσφυγής της η οποία κατόπιν διαταγής του Δικαστηρίου απορρίφθηκε και διαγράφηκε.

30

Π. Μιχαήλ για Α. Παπαχαραλάμπους, για την αιτήτρια.

Γ. Φράγκου (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

35

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Πογιατζής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

40

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Στις 20 Ιουνίου 1991, όταν η

παρούσα προσφυγή ήταν ορισμένη ενώπιον του Δικαστηρίου κατ' αρχήν για ακρόαση προς έκδοση οδηγιών σύμφωνα με την παράγραφο (1) του Κανονισμού 10 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου 1962, το Δικαστήριο εξέδωσε οδηγίες, σύμφωνα με την παράγραφο (2) του πιο πάνω Κανονισμού, για την καταχώρηση από μέρους της Αιτήτριας έγγραφης επιχειρηματολογίας μέσα στις επόμενες τριάντα μέρες. Η Αιτήτρια παρέλειψε να συμμορφωθεί με τις οδηγίες αυτές. Στις 9 Σεπτεμβρίου 1991 η Αιτήτρια ζήτησε και πέτυχε την από μέρους του Δικαστηρίου παράταση της καθορισθείσας χρονικής περιόδου για την καταχώρηση της γραπτής της επιχειρηματολογίας για ένα ακόμα μήνα. Η Αιτήτρια παρέλειψε και πάλι να συμμορφωθεί. Στις 2 Δεκεμβρίου 1991 η Αιτήτρια ζήτησε και πέτυχε νέα παράταση δεκαπέντε ημερών ώστε να συμμορφωθεί με τις οδηγίες του Δικαστηρίου ημερομηνίας 20 Ιουνίου 1991.

Στις 3 Φεβρουαρίου 1992 το Δικαστήριο σημείωσε το γεγονός της νέας παράλειψης της Αιτήτριας να συμμορφωθεί με τις πιο πάνω οδηγίες και προχώρησε στην έκδοση διαταγής για την απόρριψη και διαγραφή της προσφυγής, θεωρώντας τη συνεχιζόμενη πράλειψη της ως ένδειξη της πρόθεσης της Αιτήτριας να εγκαταλείψει την προσφυγή της.

Στις 4 Φεβρουαρίου 1992 η Αιτήτρια καταχώρησε αίτηση δια κλήσεως με αίτημα την επαναφορά της προσφυγής. Η αίτηση αυτή βασίζεται στα γεγονότα που εκτίθενται στην ένορκη δήλωση του δικηγόρου της Αιτήτριας Ανδρέα Παπαχαραλάμπους ημερομηνίας 3 Φεβρουαρίου 1992 και στη συμπληρωματική ένορκη δήλωση της ίδιας της Αιτήτριας ημερομηνίας 5 Μαρτίου 1992. Τα γεγονότα αυτά είναι σε συντομία τα εξής:

Κατά λάθος ο δικηγόρος της Αιτήτριας δε σημείωσε στο ημερολόγιο του το γεγονός της δεκαπενθήμερης τελευταίας παράτασης της προθεσμίας για την καταχώρηση της γραπτής του επιχειρηματολογίας που είχε παραχωρηθεί από το Δικαστήριο στις 2 Δεκεμβρίου

1992, με αποτέλεσμα η επιχειρηματολογία να μην καταχωρηθεί. Πρόθεση της Αιτήτριας ήταν πάντοτε η προώθηση και όχι η εγκατάλειψη της προσφυγής της. Είναι δίκαιο η προσφυγή να επαναφερθεί και να ακουστεί.

5

Το μοναδικό ερώτημα που εγείρεται στην παρούσα υπόθεση είναι κατά πόσο, λαμβανομένων υπόψη της φύσης και έκτασης των σχετικών εξουσιών του Δικαστηρίου στο παρόν στάδιο, όπως έχουν οριοθετηθεί από τη νομολογία επί του προκειμένου, καθώς και των ιδιαίτερων περιστατικών της παρούσας υπόθεσης, η προσφυγή της Αιτήτριας πρέπει να επαναφερθεί ή όχι.

10

Το νομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα αποφασισθεί η παρούσα αίτηση συνοψίζεται στο ακόλουθο απόσπασμα της απόφασης στην προσφυγή **Δάσος Ιακωβίδης ν. Δημοκρατίας** (1991) 4(B) Α.Α.Δ. 1269 στις σελίδες 1272 και 1273:

15

"Στις Αναθεωρητικές Εφέσεις αρ. 429 και 430 **Νίκος Ρούσος και άλλος ν. Δημοκρατίας** (1985) 3 Α.Α.Δ. 119, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου-

20

(α) αποφάσισε ότι η απόφαση ενός Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην άσκηση της αναθεωρητικής του δικαιοδοσίας σύμφωνα με το άρθρο 11(2) του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι διατάξεις) Νόμου του 1964 (Νόμος 33 του 1964), με την οποία απορρίπτεται προσφυγή για το λόγο ότι θεωρείται εκ πρώτης όψεως ότι έχει εγκαταλειφθεί από τον Αιτητή, δε συνιστά τελική διαταγή εναντίον της οποίας χωρεί έφεση ενώπιον της Ολομέλειας του Δικαστηρίου·

25

30

(β) υιοθέτησε την απόφαση στην υπόθεση **Παναγιώτης Τσίγκης ν. Δημοκρατίας** (1984) 3 Α.Α.Δ. 1262, στην οποία είχε αποφασιστεί ότι προσφυγή κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος, η οποία έχει θεωρηθεί ότι έχει εγκαταληφθεί και κατ' ακολουθία έχει απορριφθεί, πρέπει να επαναφερθεί αν δεν έχει στην πραγματικότητα εγκαταληφθεί, ώστε το Δικαστήριο να προχωρήσει στην εκδίκασή της σύμφωνα με το άρθρο 146 και ιδιαίτερα την παράγραφο 4, και ότι η επαναφορά της είναι θέμα που εμπίπτει στην

35

40

αρμοδιότητα του Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της προσφυγής αυτής και

(γ) ....."

5

Παρά το γεγονός ότι η εξουσία του Δικαστηρίου να διατάξει την επαναφορά προσφυγής που διαγράφηκε γιατί θεωρήθηκε ότι είχε εγκαταληφθεί είναι διακριτικής μορφής, ασκείται κατά κανόνα υπέρ της επαναφοράς αν ικανοποιούνται οι ακόλουθες δυο προϋποθέσεις:

10

(α) Η αίτηση για την επαναφορά της πρέπει να καταχωρηθεί μέσα σε εύλογα σύντομο χρόνο. Σχετική επί του προκειμένου είναι η απόφαση της Ολομέλειας στην προσφυγή 162/82 ημερ. 15.2.91 **Ελεύθερο Εργατικό Σωματείο Μεταφορών και Γεωργίας ΣΕΚ Λεμεσού και άλλων ν. Δημοκρατίας**, καθώς και η απόφαση στην προσφυγή αρ. 662/89 ημερ. 30.12.91 **Mouner Msallam ν. Δημοκρατίας**.

15

20

(β) Το Δικαστήριο πρέπει να ικανοποιηθεί ότι η προσφυγή δεν έχει στην πραγματικότητα εγκαταληφθεί από τον αιτητή. Αυτό ισχύει ακόμα και στην περίπτωση που η προσφυγή έχει ρητά αλλά εκ λάθους εγκαταληφθεί.

25

Η παρούσα αίτηση έχει καταχωρηθεί μέσα σε μια μόνο μέρα από την απόρριψή της, η δε Αιτήτρια έχει καταστήσει σαφή τη θέση της ότι ουδέποτε είχε πρόθεση να εγκαταλείψει την προσφυγή της. Θα ήταν, επομένως, άδικο αν το Δικαστήριο επέτρεπε να τιμωρηθεί η Αιτήτρια για την πράξεις ή/και το λάθος του δικηγόρου της κάτω από τις παρούσες συνθήκες.

30

Η προσφυγή θα πρέπει να επαναφερθεί και εκδίδω διάταγμα για την επαναφορά της κάτω από τους πιο κάτω όρους:

35

(α) Η Αιτήτρια οφείλει να καταχωρήσει τη γραπτή της επιχειρηματολογία μέσα σε δέκα μέρες από σήμερα το αργότερο. Σε τέτοια περίπτωση η προσφυγή ορίζεται ενώπιον μου για έκδοση περαιτέρω οδηγιών στις 6 Απριλίου, 1992 και ώρα 9.15 π.μ.

40

(β) Σε περίπτωση νέας παράλειψης της Αιτήτριας στην καταχώρηση της γραπτής της επιχειρηματολογίας μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, το παρόν διάταγμα επαναφοράς θα θεωρείται ως να μη είχε ποτέ εκδοθεί, η δε παρούσα αίτηση ως εγκαταληφθείσα και απορριφθείσα. 5

Εν όψει του γεγονότος ότι η ευπαίδευτη δικηγόρος των Καθ' ων η Αίτηση δήλωσε ότι δε φέρει ένσταση στην επαναφορά της προσφυγής και δε ζητά έξοδα για τη διαδικασία της παρούσας αίτησης, δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα. 10

Διάταγμα για επαναφορά της προσφυγής χωρίς έξοδα. 15